

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/84**z dne 21. januarja 2015****o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz mononatrijevega glutamata s poreklom iz Indonezije**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽¹⁾ (osnovna uredba) in zlasti člena 9(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

A. POSTOPEK**1. Začasni ukrepi**

- (1) Evropska komisija (Komisija) je z 22. avgustom 2014 z Izvedbeno uredbo (EU) št. 904/2014 ⁽²⁾ (začasna uredba) uvedla začasno protidampinško dajatev na uvoz mononatrijevega glutamata s poreklom iz Indonezije.
- (2) Komisija je postopek začela 29. novembra 2013 na podlagi pritožbe, ki jo je 16. oktobra 2013 vložila družba Ajinomoto Foods Europe SAS (pritožnik), ki je edini proizvajalec mononatrijevega glutamata v Uniji in zato predstavlja 100 % celotne proizvodnje mononatrijevega glutamata v Uniji.
- (3) Kot je navedeno v uvodni izjavi 20 začasne uredbe, je preiskava dampinga in škode zajemala obdobje od 1. oktobra 2012 do 30. septembra 2013 (obdobje preiskave). Gibanja, pomembna za oceno škode, so se proučila za obdobje od 1. aprila 2010 do konca obdobja preiskave (obravnvano obdobje).

2. Nadaljnji postopek

- (4) Po razkritju bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih je bila uvedena začasna protidampinška dajatev (začasno razkritje), je več zainteresiranih strani predložilo pisna stališča glede začasnih ugotovitev. Stranem, ki so to zahtevale, je bila dana tudi možnost za zaslišanje.
- (5) Komisija je obravnavala ustne in pisne pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, in po potrebi ustrezno spremenila začasne ugotovitve.
- (6) Komisija je vse strani obvestila o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih je nameravala uvesti dokončno protidampinško dajatev na uvoz mononatrijevega glutamata s poreklom iz Indonezije in dokončno pobrati zneske, zavarovane z začasno dajatvijo (dokončno razkritje). Za vse strani je bil določen rok, v katerem so lahko predložile pripombe k dokončnemu razkritju.
- (7) Pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bile obravnavane in po potrebi upoštevane.

3. Vzorčenje

- (8) Ker ni bilo pripomb v zvezi z metodo vzorčenja nepovezanih uvoznikov, se začasne ugotovitve iz uvodnih izjav 7 do 19 začasne uredbe potrdijo.

B. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

- (9) Kot je določeno v uvodni izjavi 21 začasne uredbe, je zadevni izdelek mononatrijev glutamat (MNG) s poreklom iz Indonezije, ki se trenutno uvršča pod oznako KN ex 2922 42 00 (zadevni izdelek). MNG je aditiv za živila in

⁽¹⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 51.

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 904/2014 z dne 20. avgusta 2014 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz mononatrijevega glutamata s poreklom iz Indonezije (UL L 246, 21.8.2014, str. 1).

se uporablja predvsem kot ojačevalec okusa v juhah, mesnih juhah, ribjih in mesnih jedeh, mešanicah začimb ter pripravljene hrani. Proizvaja se v obliki različno velikih belih kristalov brez vonja. MNG se uporablja tudi v kemični industriji za neprehrambene izdelke, kot so detergenti. MNG je na voljo v različnih velikostih pakiranja, od potrošniškega pakiranja po 0,5 g do 1 000-kilogramskega pakiranja v razsutem stanju v vrečah. Majhna pakiranja se prodajajo zasebnim potrošnikom prek prodajalcev na drobno, medtem ko so večja pakiranja po 20 kg in več namenjena industrijskim uporabnikom. Poleg tega so na voljo različne stopnje čistosti. Vendar ni razlik v značilnostih mononatrijevega glutamata, pakiranega v različno velikih pakiranjih ali pri različnih stopnjah čistosti.

- (10) Ker ni bilo pripomb v zvezi z zadevnim izdelkom in podobnim izdelkom, se sklepi iz uvodnih izjav 21 do 25 začasne uredbe potrdijo.

C. DAMPING

1. Normalna vrednost

- (11) Ker ni bilo pripomb v zvezi z določitvijo normalne vrednosti, se uvodne izjave 26 do 31 začasne uredbe potrdijo.

2. Izvozna cena

- (12) Oba sodelujoča indonezijska proizvajalca izvoznika sta ponovila svoje trditve, da so bile prodajne cene za njune povezane družbe enake običajnim cenam na trgu in da bi bilo treba izvozno ceno zato določiti na podlagi prodajne cene indonezijske matične družbe za prvo povezano stranko in ne na podlagi konstruirane izvozne cene.
- (13) V podporo tej trditvi sta oba proizvajalca izvoznika trdila, da ni bilo na voljo nobenih dokazov v zvezi z navzkrižno kompenzacijo med izdelki niti da so pri poslovanju med indonezijsko matično družbo in njenimi povezanimi družbami nastali drugi stroški. Sklepi iz uvodne izjave 37 začasne uredbe zato ne bi smeli temeljiti na teh elementih.
- (14) Eden od proizvajalcev izvoznikov je poleg tega trdil, da njegova povezana družba v Uniji ni uvoznik, ampak posrednik, ki je nadalje prodajal izdelek v Uniji pred carinjenjem. Ta proizvajalec izvoznik je glede na navedeno trdil, da sklepi iz uvodne izjave 37 začasne uredbe, tj. da transferne cene med povezanimi družbami niso bile na ravni, ki bi povezanim uvoznikom omogočila, da v Uniji ustvarijo razumen dobiček, ne bi bili primerni.
- (15) Že od začetka je treba poudariti, da je že samo dejstvo povezanosti med izvoznikom in uvoznikom dovolj, da Komisija obravnava dejanske izvozne cene kot nezanesljive, saj je obstoj povezanosti med izvoznikom in uvoznikom eden izmed več razlogov, zaradi katerih je mogoče dejanske izvozne cene šteti za nezanesljive. Zaradi povezanosti med dobaviteljem in uvoznikom so cene, ki jih dobavitelj zaračuna svoji povezani družbi v Uniji, transferne cene, ki niso rezultat pogajanj na podlagi strogo poslovnih odnosov, ki so navadno razširjeni med neodvisnimi družbami. Poleg tega je jasno, da stroški, ki nastanejo pri dejavnostih povezane družbe, in stopnja dobička, ki jo takšna družba ustvari, dejansko zmanjšujejo znesek, ki ga prejme proizvajalec izvoznik, saj ti stroški običajno nastanejo uvozniku.
- (16) Nadalje je preiskava te zadeve pokazala, da zadevne povezane družbe niso ustvarjale vzdržne stopnje dobička v Uniji. S tega vidika je treba najprej poudariti, da ni bilo mogoče uporabiti stopnje dobička sodelujočega nepovezanega uvoznika, saj je bila ta zaupna in je tako ni bilo mogoče razkriti konkurentom. Zato se je za referenčno vrednost v tej zadevi uporabila stopnja dobička, ki je bila uporabljena v prejšnjem postopku v zvezi z drugim kemičnim izdelkom, ki ga proizvaja podobna industrija in se v Unijo uvaža pod podobnimi pogoji⁽¹⁾. Ta stopnja dobička je najbolj objektivna podlaga, ki je na voljo za izračun zadovoljive ocene enake izvozne cene. Uporabljena je bila 5-odstotna stopnja dobička. Ker je dobiček, ki so ga ustvarile povezane družbe v Uniji, precej nižji od tega praga in ker je tak dobiček nevzdržen, transfernih cen ni bilo mogoče šteti za zanesljive.
- (17) Poleg tega ni obvezno nujno predložiti nedvoumnih dokazov, da je prišlo med povezanimi družbami do navzkrižne kompenzacije ali da so pri poslovanju nastali določeni stroški, ki jih navadno nosi uvoznik, vendar plačuje katera koli stran. Kot je bilo že omenjeno, ti stroški vedno nastanejo povezani družbi, takoj ko ta družba izvaja funkcije prodaje in uvoza. Zaradi te povezanosti med povezanimi družbami obstoja navzkrižne kompenzacije z drugimi izdelki ali tovrstnih stroškov ni mogoče izključiti in zato so transferne cene nezanesljive.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1036/2010 z dne 15. novembra 2010 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz zeolita A v prahu s poreklom iz Bosne in Hercegovine (UL L 298, 16.11.2010, str. 27).

- (18) Prav tako ni pomembno, ali povezana družba v Uniji v celoti izvaja funkcije uvoznika ali druge funkcije. Relevantni dejavnik je, ali je izvozna cena na ravni meja Skupnosti zanesljiva. Kot je omenjeno v uvodni izjavi 15, je trenutna preiskava pokazala, da ravni cen med povezanimi družbami niso omogočile povezanim družbam v Uniji, da bi ustvarile razumno stopnjo dobička. Nobeden od izvoznikov ni predložil dokazov, zakaj bi bila ta stopnja dobička neprimerna, zato bi bilo treba trditve v zvezi s tem šteti za neutemeljene. Argument, da ena od teh povezanih družb ni izvajala funkcije uvoznika v Unijo, ni bil na mestu, saj – kot je omenjeno zgoraj – ni pomembno, točno katere funkcije je družba izvajala v Uniji. Poleg tega se dejstvo, da je družba izvajala zgolj nekatere funkcije uvoznika, nujno odraža v obsegu prodajnih, splošnih in upravnih stroškov povezanih družb, prav gotovo pa ne v uporabljeni stopnji dobička. Nadalje je treba opozoriti, da dejstvo, da je povezana družba nekatere dejavnosti opravljala pred uvozom, ne pomeni, da izvozne cene ni mogoče konstruirati na podlagi preprodajne cene prvi neodvisni stranki s potrebnimi prilagoditvami iz člena 2(9) osnovne uredbe.
- (19) Po dokončnem razkritju sta dva sodelujoča indonezijska proizvajalca izvoznika ponovila svoje trditve v zvezi z določitvijo izvozne cene. En proizvajalec izvoznik je oporekal ugotovitvam iz uvodne izjave 15, da je že samo dejstvo povezanosti med izvoznikom in uvoznikom dovolj, da Komisija obravnava dejanske izvozne cene kot nezanesljive, ter trdil, da bi bilo to v nasprotju s členom 2(9) osnovne uredbe. Poleg tega je isti proizvajalec izvoznik trdil, da pomisleki iz uvodne izjave 17, tj. da nekateri stroški nastanejo povezani družbi, takoj ko ta družba izvaja funkcije prodaje in uvoza, niso temeljili na dejstvih iz te zadeve. Proizvajalec izvoznik je trdil tudi, da Komisija ni obravnavala dejstva, da so bile ravni cen, ki so veljale za povezano družbo, in teh, ki so veljale za neodvisne stranke v Uniji, podobne.
- (20) Drugi proizvajalec izvoznik je ponovil svojo trditve, da bi bilo treba njegovo izvozno ceno za prvo neodvisno stranko na meji Unije upoštevati pri določitvi izvozne cene, pri čemer je poudaril, da je povezana družba delovala le kot posrednik in da so med drugim carinjenje opravile nepovezane stranke v Uniji.
- (21) V odgovor na te trditve je treba poudariti, da je Komisija v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe menila, da bi bilo treba glede na dejstva iz te zadeve izvozno ceno konstruirati zaradi povezanosti med izvozniki in povezanimi stranmi. Dejansko je preiskava pokazala, da zadevne povezane strani v obravnavanem obdobju niso ustvarjale vzdržne stopnje dobička v Uniji. Iz tega vidika funkcija povezane družbe v Uniji ni relevantna pri določitvi, ali bi bilo treba izvozne cene v tej zadevi konstruirati. Poleg tega, kot je navedeno v uvodni izjavi 18, dejstvo, da povezane družbe izvajajo zgolj nekatere funkcije, ne ovira uporabe člena 2(9) osnovne uredbe, vendar se to odraža v nižjem znesku prodajnih, splošnih in upravnih stroškov, ki se odštejejo od preprodajne cene prvemu neodvisnemu kupcu. Končno je treba poudariti, da proizvajalca izvoznika nista zagotovila nobenih novih z dejstvi podprtih dokazov, ki bi lahko spremenili te sklepe. Kar zadeva trditve v zvezi s podobnimi ravnmi cen za povezane in neodvisne stranke v Uniji, je treba poudariti, da je bila ta trditve obravnavana v uvodni izjavi 37 začasne uredbe. V preiskavi je bilo ugotovljeno, da kljub podobnim ravnem cen za neodvisne stranke, transferne cene med povezanimi družbami niso bile na ravni, ki bi povezanim uvoznikom dovoljevala, da bi ustvarjali vzdržen dobiček v Uniji. Zato bi bilo treba te argumente zavrniti.
- (22) Argumente v zvezi z uporabo konstruiranih izvoznih cen v tej preiskavi bi bilo zato treba zavrniti.
- (23) Ista proizvajalca izvoznika sta trdila, da – če bi bile izvozne cene konstruirane, kljub njunim argumentom iz uvodnih izjav 12 do 14 – je bila 5-odstotna razumna stopnja dobička, ki je bila uporabljena za konstruiranje izvozne cene, precenjena in da bi bilo treba namesto te uporabiti dejansko stopnjo dobička povezanih družb, saj so bile cene med povezanimi družbami na isti ravni kot cene za neodvisne stranke.
- (24) Na podlagi pomislekov iz uvodnih izjav 15 do 18 v zvezi z zanesljivostjo transfernih cen in stopenj dobička povezanih družb v Uniji bi bilo treba ta argument zavrniti. V vsakem primeru so prilagoditve za nastale stroške v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe temeljile na prodajnih, splošnih in upravnih stroških povezanih družb in so torej odražale dejavnosti teh družb ne glede na njihove funkcije. Zato bi bilo treba ta argument zavrniti.
- (25) Eden od omenjenih proizvajalcev izvoznikov je trdil, da bi morala biti za posamezne transakcije z družbo, ki ni povezana s proizvajalcem izvoznikom, izvozna cena zasnovana na ceni, ki se je dejansko plačala ali se plačuje za izdelek v skladu s členom 2(8) osnovne uredbe. Vendar je Komisija ugotovila, da pri zadevni prodaji ni šlo za

izvoz v Unijo. Glede na navedeno zadevne transakcije niso bile upoštevane pri določitvi izvozne cene. Po dokončnem razkritju je proizvajalec izvoznik oporekal tej izključitvi, in sicer je trdil, da bi morala Komisija upoštevati vso prodajo zadevnega izdelka, ki ga je proizvedel proizvajalec izvoznik, v Uniji. Vendar je bil ves izvoz zadevni neodvisni stranki upoštevan pri določitvi izvozne cene. Vse naknadne transakcije od te neodvisne stranke je treba prezreti, saj ne pomenijo izvoza v smislu člena 2(8) in (9) osnovne uredbe, poleg tega pa obstaja tveganje dvojnega štetja te prodaje. Na tej podlagi so bile trditve proizvajalca izvoznika zavrnjene.

- (26) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb v zvezi z določitvijo izvozne cene, se sklepi iz uvodnih izjav 32 do 38časne uredbe potrdijo.

3. Primerjava

- (27) Po začasnem razkritju sta sodelujoča proizvajalca izvoznika oporekala, da je treba stroške prevoza blaga od tovarne do skladišča šteti kot notranje logistične stroške, ki torej niso vplivali na primerljivost cen.
- (28) Eden od proizvajalcev izvoznikov je imel več distribucijskih skladišč na domačem trgu, iz katerih je bil MNG razposlan h končnim strankam. Ta proizvajalec izvoznik je trdil, da bi bilo treba stroške prevoza od tovarne do skladišča šteti kot stroške domačega prevoza in jih odšteti od normalne vrednosti, saj pri izvozu tovrstni stroški niso nastali. Drugi proizvajalec izvoznik je trdil, da bi bilo mogoče v nekaterih primerih strošek prevoza blaga do skladišča povezati s posameznim računom, zato gre za neposredni strošek prodaje in ta strošek je vključen v ceno, ki se zaračuna strankam, torej vpliva na primerljivost cen. Zato bi jih ga bilo treba odšteti od normalne vrednosti.
- (29) Skladišča se štejejo kot del poslovnih prostorov proizvajalca izvoznika in izdelek je pripravljen za prodajo šele, ko je v skladišču. Razdalja med skladiščem in tovarno pri tem ni pomembna, prav tako pa ni pomembno dejstvo, ali je mogoče prevoz od tovarne do skladišča povezati s posameznim prodajnim poslom na domačem trgu, saj ti stroški navadno nastanejo še pred prodajo in zato niso neposredni stroški prodaje, ki bi vplivali na primerljivost cen. Zato bi bilo treba na podlagi člena 2(10)(e) osnovne uredbe trditve v zvezi s tem zavrniti.
- (30) Po začasnem razkritju je sodelujoči proizvajalec izvoznik, ki je MNG izvažal prek povezane družbe zunaj Unije, trdil, da se njegov izvoz ne bi smel prilagoditi na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe, saj povezana družba zunaj Unije ni delovala v vlogi zastopnika in ni delala na podlagi provizije. Proizvajalec izvoznik je nadalje trdil, da pribitek za zadevno povezano družbo, ki je bil osnova za izvedeno prilagoditev, ne vpliva na primerljivost cen, ker je Komisija pri konstruiranju izvozne cene že odštela razumno stopnjo dobička na ravni povezane družbe v Uniji, kar bi zajelo vse stopnje dobička, povezane z vsemi transakcijami med družbami. Proizvajalec izvoznik je nadalje trdil, da če bi se naj sploh kaj odštelo od konstruirane izvozne cene, potem so to le prodajni, splošni in upravni stroški povezane družbe zunaj Unije.
- (31) V preiskavi je bilo ugotovljeno, da je povezana družba zunaj Unije določila pribitek za vsak izvoz v Unijo. Pribitek je vplival na primerljivost cen, saj je bil določen le za izvoz, ne pa tudi za prodajo na domačem trgu. Trditve, da je bila stopnja dobička povezane družbe že upoštevana pri konstruiranju izvozne cene v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe, ni bilo mogoče sprejeti. To pa zato, ker imajo prilagoditve na podlagi člena 2(9) in (10) osnovne uredbe različne namene, so med sabo ločene in se razlikujejo ter jih urejajo različna pravila materialnega prava. Člen 2(9) osnovne uredbe je namenjen določitvi zanesljive izvozne cene, medtem ko je člen 2(10) osnovne uredbe namenjen zagotovitvi primerljivosti izvozne cene in normalne vrednosti. Ko je izvozna cena ustrezno določena na podlagi člena 2(8) in (9) osnovne uredbe, se nadaljnje prilagoditve na podlagi člena 2(10) navedene uredbe ne nanašajo več na izvozno ceno kot tako in nikakor niso namenjene določitvi normalne vrednosti in izvozne cene kot takih. Zato je sodelujoči proizvajalec izvoznik narobe razumel namen prilagoditve na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe, tj. napraviti ceno primerljivo z normalno vrednostjo, ne pa določiti izvozno ceno kot tako. Razumna stopnja dobička, odšteta na podlagi člena 2(9) osnovne uredbe, torej ne pokriva morebitnih pribitkov, ki se prištejejo na isti prodajni poti. Kar zadeva znesek, ki ga je treba prilagoditi,

izvedena prilagoditev odraža pribitek, ki se je dejansko zaračunal med povezanimi družbami in je torej dejansko vplival na cene in primerljivost cen. Zato ga ni upravičeno nadomestiti z drugim teoretičnim zneskom. Nenazadnje ima Komisija pravico, da upošteva dejstvo, da nepovezana družba zunaj Unije prejema plačilo (v obliki pribitka, ki ga povezana družba zadrži od prodaje, ki jo zaračuna strankam v Uniji). Da bi se povezana družba štela za družbo, zavezano k plačilu davka od dohodkov pravnih oseb v državi zunaj Unije (v kateri je davek od dohodkov pravnih oseb znatno nižji kot v Indoneziji) za navedena plačila, mora v tej državi izvajati resnično gospodarsko dejavnost. Kot tak si indonezijski proizvajalec izvoznik ne more hkrati prizadevati za zagotovitev ugodne davčne obravnave, ki jo uživa zaradi prisotnosti povezane družbe v državi zunaj Unije ter gospodarske dejavnosti slednje v navedeni državi, in v okviru protidampinškega postopka trditi, da povezana družba ne izvaja gospodarske dejavnosti. Zato bi bilo treba te trditve zavrnil.

- (32) Po dokončnem razkritju je proizvajalec izvoznik ponovil svoje trditve v zvezi s prilagoditvijo za pribitek za njegovo povezano družbo in je oporekal, da bi bilo treba pomisleke glede obdavčitve obravnavati v okviru protidampinške preiskave. Proizvajalec izvoznik je trdil tudi, da čeprav ne oporeka, da je njegova povezana družba opravljala komercialne dejavnosti v zadevni tretji državi, so bile te dejavnosti za zadevni izdelek omejene. Poleg tega je bilo ponovljeno, da so bile dejavnosti povezane družbe očitno različne od dejavnosti zastopnika in da družba od proizvajalca izvoznika ni prejela provizije za prodajo v Unijo. Končno je proizvajalec izvoznik ponovil svojo trditve, da je Komisija pri konstruiranju izvozne cene že odštela razumno stopnjo dobička na ravni povezane družbe v Uniji, ki bi zajemala vse stopnje dobička, povezane z vsemi transakcijami znotraj družbe. V tem oziru je proizvajalec izvoznik trdil, da je pri zaporednih prodajah med povezanimi družbami praksa Komisije dejansko, da odšteje le stopnjo dobička povezane družbe, ki prodaja neposredno neodvisni stranki v Uniji, ne pa tudi stopnje dobička drugih povezanih družb na isti prodajni poti.
- (33) Poudariti je treba, da v tej zadevi obstoj ločenega davčnega subjekta lahko pomeni, da povezana stran, ki je zunaj Unije, opravlja precejšen del gospodarskih dejavnosti, saj take dejavnosti zahteva domača davčna zakonodaja. V tej zadevi, in kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 31, je Komisija upoštevala dejstvo, da ima zadevni proizvajalec izvoznik povezano stran zunaj Unije, ki opravlja precejšen del gospodarskih dejavnosti, ter dejstvo, da je povezana stran zunaj Unije odštela pribitek za vsak posel prodaje zadevnega izdelka med povezanimi stranmi, kar je vplivalo na primerljivost cen izvoza MNG v Unijo. Poleg tega, kot je navedeno v uvodni izjavi 31, je znesek, na katerem je temeljila prilagoditev, odražal dejanski preverjeni pribitek, zaračunan med povezanimi družbami, in je torej natančno odražal dejavnosti povezane družbe. Zato bi bilo treba te argumente zavrnil.
- (34) Po začasnem razkritju je isti proizvajalec izvoznik nasprotoval prilagoditvam plačanih provizij na izvozno ceno, pri čemer je trdil, da ne gre za neposredne stroške prodaje, temveč da se plačujejo na mesečni osnovi in torej niso vezane na posamezne prodajne posle ter ne vplivajo na primerljivost cen. Ta proizvajalec izvoznik je navedel, da so imele plačane provizije vpliv samo med povezanimi družbami in da naj se zato člen 2(10)(i) osnovne uredbe ne bi uporabil. Na podlagi predpostavke, da se skupaj s povezano družbo šteje za en sam gospodarski subjekt, je proizvajalec izvoznik prav tako trdil, da se vsakršen prenos denarja v okviru takšnega gospodarskega subjekta ne bi smel šteti za strošek ali prihodek za ta gospodarski subjekt.
- (35) V preiskavi je bilo ugotovljeno, da se v skladu z „dogovorom o proviziji“ med proizvajalcem izvoznikom in njegovo povezano družbo provizije plačajo, ko indonezijski proizvajalec izvoznik prodaja neposredno neodvisnim strankam na trgu Unije (namesto prek svoje povezane družbe). Plačana provizija je neposredno vezana na neto prodajno vrednost. Posledično je neposredna povezanost med prodajo in plačano provizijo vplivala na primerljivost cen na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe.
- (36) Nenazadnje je predpostavka, da se povezane družbe štejejo za en sam gospodarski subjekt, netočna. V preiskavi je bilo ugotovljeno, da je imel proizvajalec izvoznik lasten popolnoma delujoč izvozni oddelek ter zato ni bilo podvajanja izvoznih nalog med proizvajalcem izvoznikom in povezanim uvoznikom. Povezana družba se tako ne more šteti kot notranji prodajni oddelek in zato bi bilo treba te argumente zavrnil.
- (37) Če pa bi se izvozne cene prilagodile na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe, je proizvajalec izvoznik trdil, da bi bilo treba znesek plačanih provizij prav tako izključiti iz prodajnih, splošnih in upravnih stroškov povezane družbe, ki so bili odšteti od preprodajne cene prvi neodvisni stranki v Uniji v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe. Vendar bi bilo treba v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe pri konstruiranju zanesljive izvozne cene vse stroške, ki nastanejo med uvozom in preprodajo, odšteti od preprodajne cene prvi neodvisni stranki v Uniji in za

prilagoditev takšnih stroškov s kakršnimi koli prihodki, kot je zahteval proizvajalec izvoznik, ni nobene pravne podlage. Poleg tega so prodajni, splošni in upravni stroški povezane družbe v Uniji izhajali iz druge prodajne poti (tj. prek povezane stranke) kot prihodki iz provizije, ki so izhajali iz prodajne poti nepovezanim strankam. Nenazadnje imata prilagoditev za pribitek na podlagi člena 2(10) osnovne uredbe in določitev izvozne cene na podlagi člena 2(8) ali (9) osnovne uredbe različna namena in predstavljata dve različni stopnji analize dampinga.

- (38) Po dokončnem razkritju je proizvajalec izvoznik ponovil svoje trditve v zvezi s provizijo iz uvodne izjave 35 in trdil, da bi bilo nedosledno obravnavati transferne cene med povezanimi stranmi kot nezanesljive na eni strani, na drugi strani pa prilagoditi izvozno ceno na podlagi sporazuma o proviziji med povezanimi stranmi. Proizvajalec izvoznik je nadalje oporekal ugotovitvam iz uvodne izjave 35, da je bila plačana provizija neposredno vezana na neto prodajno vrednost in da je zato obstajala neposredna povezanost med prodajo in plačano provizijo, kar je vplivalo na primerljivost cen, saj se je provizija plačevala enkrat mesečno, podrobnosti o izračunu provizije pa med stranmi niso bile razkrite.
- (39) Proizvajalec izvoznik ni niti nadalje utemeljil svojih trditve niti ni zagotovil nobenih dodatnih dejstev, ki bi podpirala njegovo izjavo in spremenila navedene sklepe. Zato se sklepi iz uvodnih izjav 35 do 37 potrdijo.
- (40) Po začasnem razkritju je en proizvajalec izvoznik zahteval prilagoditev normalne vrednosti za stroške promocije in spodbud. Proizvajalec izvoznik je trdil, da ti stroški niso nastali pri izvozu v Unijo, imajo pa neposreden učinek na prodajno ceno na domačem trgu. V podporo temu argumentu je proizvajalec izvoznik trdil, da bi bilo mogoče vsaj v nekaterih primerih najti izvor teh stroškov v posameznih prodajnih poslih na domačem trgu. Ta proizvajalec izvoznik je tudi trdil, da stroški promocije in spodbud odražajo različne ravni trgovine na domačem trgu (na katerem se MNG prodaja neposredno trgovcem na drobno) na eni strani ter prodajo v Unijo (ki se opravi trgovcem in distributerjem) na drugi strani.
- (41) V preiskavi je bilo ugotovljeno, da so bili stroški promocije in spodbud večinoma vezani na račune strank in ne na posamezne prodajne posle. Stroški promocije in spodbud nastanejo ne glede na to, ali se izdelek končno proda. Poleg tega je preiskava pokazala, da se stroški, za katere je bilo zatrjeno, da so vezani na posamezen prodajni posel, dejansko niso odražali v ceni. Na podlagi tega je bilo sklenjeno, da stroški promocije in spodbud niso vplivali na cene in primerljivost cen ter da bi bilo treba to trditve zavrniti.
- (42) En proizvajalec izvoznik je trdil, da je imel MNG v obliki velikih kristalov (velikost mreže) drugačne fizikalne lastnosti in se je prodajal na drugačni ravni trgovine kot MNG, izvožen v Unijo. Proizvajalec izvoznik je zato trdil, da bi bilo treba MNG v obliki velikih kristalov izključiti iz določitve normalne vrednosti.
- (43) V preiskavi je bilo ugotovljeno, da obstaja več velikosti mrež: prah, drobci, majhni kristali, navadni kristali in veliki kristali. Vse velikosti mrež so vključene v obseg izdelka, saj imajo enake osnovne lastnosti, končno uporabo in so izmenljive. Zato bi bilo treba vse vrste izdelka vključiti v določitev normalne vrednosti. V preiskavi je bilo prav tako ugotovljeno, da različne velikosti mrež niso bile odločilne pri določanju cene.
- (44) Poleg tega je preiskava pokazala, da so stranke na domačem trgu, ki so kupile veliko mrežo MNG, kupovale tudi druge velikosti mrež. Ni bilo dokazov, da bi bila ugotovljena razlika v ceni za velike mreže MNG povezana s fizikalnimi lastnostmi ali z ravno trgovine, saj je bilo mogoče to razliko v ceni povezati z drugimi elementi, kot so stranke in kupljene količine. Poleg tega proizvajalec izvoznik ni količinsko opredelil domnevne razlike v fizikalnih lastnostih. Zato bi bilo treba argumente v zvezi s tem zavrniti.
- (45) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb v zvezi s primerjavo, se sklepi iz uvodnih izjav 39 do 46 začasne uredbe potrdijo.

4. Stopnje dampinga

- (46) Ker ni bilo nobenih pripomb, se potrди metodologija za izračun stopenj dampinga, kot so določene v uvodnih izjavah 47 in 48 začasne uredbe.

- (47) Ob upoštevanju izključitve nekaterih transakcij iz določitve izvozne cene enega proizvajalca izvoznika, kot je opisano v uvodni izjavi 25, in ker ni bilo dodatnih pripomb, so dokončne stopnje dampainga, izražene kot odstotek cene CIF (stroški, zavarovanje in prevoznina) meja Unije brez plačane dajatve, naslednje:

Družba	Stopnja dampainga
PT. Cheil Jedang Indonesia	7,2 %
PT. Miwon Indonesia	13,3 %
Vse druge družbe	28,4 %

D. ŠKODA

1. Opredelitev pojmov industrija Unije in proizvodnja Unije

- (48) Zainteresirane strani so ponovno navedle, da bi morala Komisija izključiti sodelujočega proizvajalca Unije iz industrije Unije zaradi nesodelujočega proizvajalca izvoznika v Indoneziji, povezanega z njim. Navedba je bila podprta z argumentom, da bi lahko to razmerje vplivalo na sliko o škodi.
- (49) Zadevne strani niso predložile nobenih novih informacij ali dokazov v zvezi s tem. Predvsem niso utemeljile svoje trditve v smislu obsega morebitnega vpliva na sliko o škodi. Kot je navedeno v uvodni izjavi 53 začasne uredbe, v tem primeru ni potrebe po izključitvi sodelujočega proizvajalca Unije iz industrije Unije, čeprav je povezan z nesodelujočim proizvajalcem izvoznikom v Indoneziji, saj je ta edini proizvajalec Unije v preiskavi v celoti sodeloval s Komisijo in je bil v celoti preverjen. Nesodelovanje proizvajalca izvoznika iz Indonezije v preiskavi torej ni vplivalo na vodenje preiskave. Zato bi bilo treba ta argument zavrniti.
- (50) Po razkritju so zadevne strani ponovno navedle, da bi moral biti sodelujoči proizvajalec Unije izključen iz industrije Unije zaradi nesodelujočega proizvajalca izvoznika v Indoneziji, povezanega z njim. Trdile so, da bi lahko nesodelovanje povezanega proizvajalca izvoznika v Indoneziji vplivalo na sliko o škodi, ki jo je utrpela industrija Unije. Dejansko so trdile, da bi pogajanja o cenah MNG potekala na svetovni ravni in da zaradi zadevnega odnosa obstaja tveganje navzkrižne kompenzacije, ki pomeni nižanje cen za stranke na trgu Unije in zaračunavanje višjih cen na trgih tretjih držav. S tem, ko ni sodeloval v preiskavi, bi povezani proizvajalec izvoznik v Indoneziji Komisiji onemogočil, da bi preverila, ali je prišlo do navzkrižne kompenzacije.
- (51) Zadevne strani so se omejile na izpostavitve tega argumenta, ne da bi ga utemeljile s konkretnimi dejstvi. V vsakem primeru, kar zadeva cene, ki jih je proizvajalec Unije zaračunaval svojim strankam na trgu Unije, ki so bile med preiskavo preverjene, ni bilo znakov, da bi bile te cene znižane za namene navzkrižne kompenzacije. Nasprotno, kot je navedeno v uvodni izjavi 100 začasne uredbe, so se uvozne cene iz Indonezije zmanjšale za 8 % v obravnavanem obdobju, kar je povzročilo cenovni pritisk na trg Unije, tako da industrija Unije ni mogla dvigniti svojih cen v skladu s povečanjem njenih stroškov. Zato je bila vsa industrija Unije prisiljena v obravnavanem obdobju znižati svoje cene. Ta argument je bil zato zavrnjen.
- (52) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb v zvezi z opredelitvijo pojmov industrija Unije in proizvodnja Unije, se sklepi iz uvodnih izjav 50 in 51 začasne uredbe potrdijo.

2. Potrošnja Unije

- (53) Po začasnem razkritju je ena zainteresirana stran trdila, da opis razvoja potrošnje Unije v uvodni izjavi 55 začasne uredbe ni bil popoln. Ta stran je zlasti trdila, da je bilo zmanjšanje potrošnje med poslovnima letoma 2010/2011 in 2011/2012 posledica dejstva, da je uvoz iz Vietnama nadomestil cenejši uvoz iz Indonezije ter da so zato stranke v Uniji, ki niso več pričakovale zvišanja cen, prodale svoje akumulirane zaloge, kar je povzročilo splošno zmanjšanje obsega prodaje v Uniji.

- (54) Okoliščine, ki jih je opisala zadevna zainteresirana stran, kot take niso v nasprotju s sklepi iz uvodne izjave 55 začasne uredbe, v skladu s katerimi je bilo zmanjšanje potrošnje med poslovnim letom 2010/2011 in poslovnim letom 2011/2012 predvsem posledica zmanjšanja prodaje industrije Unije na trgu Unije. Natančneje, med poslovnima letoma 2010/2011 in 2011/2012 sta se zmanjšala prodaja industrije Unije in uvoz iz tretjih držav. Vendar, medtem ko se je celotni uvoz zmanjšal le za 2 % (glej uvodno izjavo 107 začasne uredbe), je obseg prodaje industrije Unije upadel za 16 % (uvodna izjava 72 začasne uredbe). Zmanjšanje obsega prodaje iz industrije Unije je sovpadalo z zmanjšanjem obsega proizvodnje industrije Unije, kot je prikazano v preglednici iz uvodne izjave 68 začasne uredbe.
- (55) Vendar, kot je prikazano v preglednici iz uvodne izjave 104 začasne uredbe, se je uvoz iz Vietnama med poslovnima letoma 2010/2011 in 2011/2012 povečal, kar je v nasprotju s trditvami zadevne zainteresirane strani, medtem ko je uvoz iz drugih tretjih držav, kot je Brazilija, v istem obdobju upadel za skoraj 60 %. Ugotovitve torej ne potrjujejo predpostavke, da je uvoz iz Indonezije nadomestil uvoz iz Vietnama.
- (56) Poleg tega zadevna stran ni utemeljila svoje trditve, da so uporabniki zaloge akumulirali pred obravnavanim obdobjem in da so te zaloge v večjem obsegu prodajali po povečanju uvoza iz Indonezije. Tudi teh domnev med preiskavo ni bilo mogoče potrditi. Trditve zainteresirane strani v zvezi s tem bi bilo zato treba zavrniti.
- (57) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb v zvezi s potrošnjo Unije, se sklepi iz uvodnih izjav 52 do 55 začasne uredbe potrjujejo.

3. Uvoz iz zadevne države

- (58) Ker ni bilo nobenih pripomb v zvezi z uvozom iz zadevne države, se sklepi iz uvodnih izjav 56 do 66 začasne uredbe potrjujejo.

4. Gospodarski položaj industrije Unije

- (59) Ena zainteresirana stran je trdila, da sta se obseg proizvodnje in izkoriščenost zmogljivosti v obravnavanem obdobju sicer zmanjšala, toda to je zgolj posledica znatnega povečanja pred navedenim obdobjem. Ta stran je trdila, da se zato zmanjšanje v obravnavanem obdobju ne sme šteti kot negativno gibanje in ne bi kazalo škode. Vendar se običajno pri oceni razvoja kazalcev škode upoštevajo le gibanja, ugotovljena v obravnavanem obdobju. V tem primeru ni bilo upravičenega razloga za odstopanje od te prakse in za oceno razvoja kazalcev škode v daljšem obdobju. Ta argument bi bilo treba torej zavrniti.
- (60) Ista zainteresirana stran je trdila, da bi lahko morebitna vključitev stranskih izdelkov umetno zvišala stroške proizvodnje industrije Unije, kar bi tudi vplivalo na dobičkonosnost. Ta trditev je bila napačna. Proizvodni stroški industrije Unije, vključno s stranskimi izdelki, so bili preverjeni. Njihova popolnost in resničnost sta bili zadovoljivo ugotovljeni. To trditev bi bilo treba torej zavrniti.
- (61) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb v zvezi z razvojem kazalcev škode, se sklepi iz uvodnih izjav 67 do 93 začasne uredbe potrjujejo.

5. Sklep o škodi

- (62) Ena zainteresirana stran je trdila, da niso vsi kazalci škode kazali negativnega gibanja in da obstoj negativnega gibanja v zgolj nekaj kazalcih škode ne zadošča za sklep, da je industrija Unije utrpela znatno škodo.
- (63) V skladu s členom 3(5) osnovne uredbe ni treba, da imajo negativno gibanje vsi kazalci škode, da bi bilo mogoče ugotoviti obstoj škode. Poleg tega je bila trditev napačna, saj je preiskava pokazala, da so negativno gibanje v obravnavanem obdobju kazali skoraj vsi kazalci škode. Te trditve bi bilo treba torej zavrniti.

- (64) Na podlagi navedenega in ker ni bilo nobenih drugih pripomb, se sklepi iz uvodnih izjav 94 do 96 začasne uredbe, in sicer, da je industrija Unije utrpela znatno škodo v smislu člena 3(5) osnovne uredbe, potrdijo.

E. VZROČNA ZVEZA

1. Učinki dampinškega uvoza

- (65) Ena zainteresirana stran je trdila, da glede na ugotovitve iz uvodne izjave 66 začasne uredbe, tj. da je bila za uvoz iz Indonezije v obdobju preiskave tehtana povprečna stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen v razponu od 0 % do 5 %, ta uvoz ne bi mogel povzročiti škode, ki jo je utrpela industrija Unije, ker ne bi mogel izvajati nobenega cenovnega pritiska na trg Unije.
- (66) Te domneve dejstva v preiskavi niso potrdila. Kot je navedeno v uvodnih izjavah 99 in 100 začasne uredbe se je dampinški uvoz iz Indonezije v obravnavanem obdobju precej povečal, tako v absolutnem smislu kot v smislu tržnega deleža. To povečanje je sovpadalo z zmanjšanjem obsega prodaje in tržnega deleža industrije Unije. Uvoz tako velikih količin je industrijo Unije prisilil, da je znižala svoje prodajne cene, da bi jih uskladila z ravnimi cen indonezijskega uvoza. Zato so bile ugotovljene stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen dejansko nizke. Vendar industrija Unije obenem ni mogla določiti svojih cen skladno s povečanjem stroškov, kar je povzročilo precejšnje zmanjšanje njene dobičkonosnosti v obravnavanem obdobju. To je potrdila velikost ugotovljenih stopenj škode, ki so znašale med 24,9 % in 47,0 %, kot je navedeno v nadaljevanju v uvodni izjavi 125. Zato bi bilo treba ta argument zavrniti.
- (67) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb v zvezi z učinki dampinškega uvoza, se sklepi iz uvodnih izjav 98 do 101 začasne uredbe potrdijo.

2. Učinki drugih dejavnikov

2.1 Učinki uvoza iz Kitajske

- (68) Dve zainteresirani strani sta trdili, da je imel uvoz iz Kitajske – v nasprotju s sklepi iz uvodne izjave 103 začasne uredbe – negativen učinek na prodajne cene industrije Unije in je zato prispeval k znatni škodi.
- (69) V absolutnem smislu je obseg uvoza iz Kitajske v obravnavanem obdobju ostal na nizki ravni, kot je navedeno v uvodni izjavi 102 začasne uredbe. Poleg tega so bile ob upoštevanju protidampinških dajatev uvozne cene na višji ravni kot prodajne cene industrije Unije, pa tudi višje od indonezijskih uvoznih cen. Domneva, da je uvoz iz Kitajske prispeval k znatni škodi, ki jo je utrpela industrija Unije, je bila glede na obseg uvoza in raven kitajskih uvoznih cen zavrnjena.
- (70) Sklepi iz uvodnih izjav 102 in 103 začasne uredbe se zato potrdijo.

2.2 Uvoz iz drugih tretjih držav

- (71) Ker ni bilo nobenih pripomb v zvezi z učinkom uvoza iz drugih tretjih držav, se sklepi iz uvodnih izjav 104 do 108 začasne uredbe potrdijo.

2.3 Gibanje potrošnje Unije

- (72) Po začasnem razkritju je ena zainteresirana stran trdila, da je zmanjšanje prodaje industrije Unije sovpadalo z zmanjšanjem potrošnje Unije, kar je bil torej glavni razlog za znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.
- (73) Kot je navedeno v uvodni izjavi 109 začasne uredbe, se je potrošnja v obravnavanem obdobju zmanjšala le za 2 %, medtem ko se je obseg prodaje industrije Unije v istem obdobju zmanjšal za 17 %. Zato zmanjšanje potrošnje ne more razložiti veliko večjega zmanjšanja obsega prodaje. Poleg tega se je uvoz iz Indonezije povečal kljub zmanjšani potrošnji. To trditev bi bilo treba torej zavrniti.

(74) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb v zvezi s tem, se sklepi iz uvodne izjave 109 začasne uredbe potrdijo.

2.4 Izvoz industrije Unije

(75) Ker ni bilo nobenih pripomb v zvezi z učinkom izvoza industrije Unije, se sklepi iz uvodnih izjav 110 do 112 začasne uredbe potrdijo.

2.5 Domneva neučinkovitosti industrije Unije

(76) Po začasnem razkritju sta dve strani ponovili svoje trditve, da so škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, povzročile domnevne neučinkovitosti, neločljivo povezane s proizvodnim procesom industrije Unije, vključno z neučinkovito rabo virov industrije Unije.

(77) Vendar ti stranki nista navedli vrste domnevnih neučinkovitosti. Kot je navedeno v uvodni izjavi 113 začasne uredbe, preiskava ni razkrila nobene morebitne neučinkovitosti industrije Unije in zato so bile s tem povezane trditve zavrjene.

(78) Po razkritju je ena zainteresirana stran ponovila svoje trditve v zvezi z neučinkovitostmi industrije Unije. V tem oziru je zadevna stran trdila, da ustavitve zaradi vzdrževanja, integracija nekdanje povezane družbe, povečanje stroškov dela in bližajče se obsežne naložbe ter njihov učinek na položaj industrije Unije niso bili preiskani.

(79) V nasprotju s trditvami je omenjene dejavnike Komisija dejansko analizirala, kot je navedeno v uvodnih izjavah 94 do 96 (ustavitve zaradi vzdrževanja), 89 in 90 (integracija nekdanje povezane družbe), 91 (stroški dela) ter 82 in 83 (naložbe) v nadaljevanju, vendar njena analiza ni pokazala na kakršno koli morebitno neučinkovitost industrije Unije. Ta trditev je bila zato zavrjena.

(80) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb v zvezi z navedenim, se sklepi iz uvodne izjave 113 začasne uredbe potrdijo.

2.6 Finančna kriza

(81) Ker ni bilo nobenih pripomb v zvezi z učinki finančne krize, se sklepi iz uvodne izjave 114 začasne uredbe potrdijo.

2.7 Naložbe in zakonske varnostne zahteve EU

(82) Po začasnem razkritju je ena zainteresirana stran trdila, da so škodo povzročile velike naložbe, ki jih je izvedla industrija Unije. Ta stran je trdila, da naj ne bi bilo pomembno, ali so bile naložbe potrebne, saj bi bilo treba analizirati le njihov učinek na položaj industrije Unije in zlasti njihove učinke na dobičkonosnost industrije Unije.

(83) Ta stran ni pojasnila, v kolikšni meri bi lahko naložbe, ki jih je izvedla industrija Unije, vplivale na dobičkonosnost. Kot je navedeno v uvodni izjavi 116 začasne uredbe, so naložbe industrije Unije temeljile na razumnih poslovnih odločitvah in jih ne bi bilo mogoče šteti kot neupravičene. Poleg tega se naložbeni stroški sčasoma amortizirajo in kot taki niso imeli znatnega učinka na dobičkonosnost industrije Unije. Trditve zainteresirane strani v zvezi s tem so bile zato zavrjene.

(84) Po razkritju je ta zainteresirana stran ponovila svojo trditev, da so škodo povzročile zakonske varnostne zahteve in obsežne naložbe industrije Unije, da bi izpolnila takšne zahteve. Ponovila je tudi, da ne bi bilo pomembno dejstvo, da so bile te odločitve razumne poslovne odločitve, in da bi se moral pri analizi upoštevati le učinek na dobičkonosnost. V zvezi s tem je bilo na koncu zatrjeno, da je bilo nepomembno tudi dejstvo, da se stroški naložb sčasoma amortizirajo.

(85) V nasprotju s trditvami je bil v oceni upoštevan učinek naložb na dobičkonosnost industrije Unije. Amortizacija naložbenih stroškov je stroškovni dejavnik, ki je pomemben pri ugotavljanju dobičkonosnosti in ga je bilo zato treba upoštevati. Ta argument je bil zato zavrjen.

- (86) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb v zvezi z učinki naložb in zakonskimi varnostnimi zahtevami EU, se sklepi iz uvodnih izjav 115 in 116 začasne uredbe potrdijo.

2.8 Stroški surovin in drugi stroški

2.8.1 Proizvodni stroški

- (87) Ena zainteresirana stran je trdila, da se je dobičkonosnost zmanjšala zaradi vzporednega splošnega povišanja proizvodnih stroškov. Zato je škodo prej povzročilo to povišanje proizvodnih stroškov kot pa uvoz iz Indonezije.

- (88) Kot je navedeno v uvodni izjavi 100 začasne uredbe, se povečanje proizvodnih stroškov ne bi moglo odražati v prodajni ceni, in sicer zaradi cenovnega pritiska, ki ga je ustvaril uvoz MNG iz Indonezije. Zmanjšanje dobičkonosnosti je bilo zato v glavnem posledica povečanja dampinškega uvoza in to trditev bi bilo treba zavrniti.

2.8.2 Integracija nekdanje povezane družbe

- (89) Ista zainteresirana stran je trdila, da učinki integracije nekdanje povezane družbe na dobičkonosnost industrije Unije niso bili dovolj podrobno analizirani. Ta stran je trdila, da je navedena integracija negativno učinkovala na dobičkonosnost in tako povzročila škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

- (90) Komisija je nadalje proučila učinke integracije nekdanje povezane družbe na zadevne kazalce škode, kot so proizvodni stroški, zaposlovanje, naložbe in dobičkonosnost. Poudariti je treba, da je bila zadevna povezana družba vključena le v prodajo zadevnega izdelka. Ugotovljeno je bilo, da je bila industrija Unije v poslovnem letu, v katerem je prišlo do integracije (2011/2012), dobičkonosna. V poslovnem letu po tem (2012/2013) je bila dobičkonosnost negativna. Toda to je sovpadalo s povečanjem obsega uvoza iz Indonezije, ki se je v istem letu dejansko podvojil. Z ozirom na to analiza ni potrdila, da je integracija nekdanje povezane družbe znatno negativno učinkovala na dobičkonosnost, in zato bi bilo treba trditve v zvezi s tem zavrniti.

2.8.3 Stroški dela

- (91) Več strani je trdilo, da je škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, povzročilo povečanje stroškov dela. Čeprav je bilo splošno povečanje stroškov tudi posledica povečanja stroškov dela v obravnavanem obdobju, je preiskava pokazala, da učinek povečanja stroškov dela na skupne proizvodne stroške ni bil znaten (točnih podatkov ni mogoče navesti zaradi njihove zaupnosti). Glede na to ne bi bilo mogoče šteti, da je povečanje stroškov dela povzročilo znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, in zato bi bilo treba trditve v zvezi s tem zavrniti.

- (92) Po razkritju je ena zainteresirana stran trdila, da se stroški dela ne bi smeli ocenjevati ločeno, ampak da bi bilo treba upoštevati učinek povečanja različnih stroškovnih elementov kot celote.

- (93) Kot je omenjeno v uvodnih izjavah 87 in 88, je Komisija ocenjevala povečanje proizvodnih stroškov kot celote in zato je bil argument v zvezi s tem zavrnjen.

2.8.4 Ustavitve zaradi vzdrževanja

- (94) Po začasnem razkritju je ena zainteresirana stran trdila, da je mogoče zmanjšanje proizvodnje in prodaje pripisati ustavitvam zaradi vzdrževanja, ki jih je izvedla industrija Unije, kar je nato povzročilo zmanjšanje obsega prodaje. Zato zmanjšanje proizvodnje in obsega prodaje industrije Unije ne bi smeli pripisati uvozu iz Indonezije.

- (95) Preiskava je pokazala, da je zmanjšanje proizvodnje med poslovnim letom 2012/2013 in v obdobju preiskave dejansko sovpadalo z dolgotrajno ustavitvijo proizvodnje zaradi vzdrževanja, ki pa se je izvedla le z namenom zmanjšanja velikih zalog, ki so bile posledica zmanjšane prodaje v preteklih letih obravnavanega obdobja.

- (96) Zato sta bila zmanjšanje proizvodnje in prodaje posledica povečanja dampinškega uvoza MNG iz Indonezije in ta argument bi bilo treba zavrniti.

- (97) Po razkritju je druga zainteresirana stran ponovila svojo trditev, da je mogoče škodo pripisati ustavitvam zaradi vzdrževanja in da ni pomembno, ali so bile te ustavitve potrebne ali ne. Stran je trdila, da bi bilo treba upoštevati le učinek teh zaustavitev na dobičkonosnost industrije Unije.
- (98) Kot je omenjeno v uvodnih izjavah 95 in 96 so bile ustavitve zaradi vzdrževanja posledica zmanjšanja prodaje, ta pa je bila posledica povečanja dampinškega uvoza iz Indonezije. Zato je uvoz iz Indonezije dejansko povzročil ustavitve zaradi vzdrževanja, ki jih zato ni mogoče ocenjevati ločeno niti jim ni mogoče pripisati prekinitve vzročne zveze med tem uvozom in povzročeno škodo. Ta argument zadevne zainteresirane strani je bil zato zavržen.

2.8.5 Devalvacija indonezijske rupije

- (99) Po začasnem razkritju je ena zainteresirana stran trdila, da je devalvacija indonezijske rupije med januarjem 2012 in januarjem 2014 proizvajalcem izvoznikom dala primerljivo prednost ne glede na njihove odločitve glede določanja cen. Ta stran je trdila, da bi bilo treba učinek tega dejavnika raziskati.
- (100) Pri tem je treba spomniti, da se verjetni učinek dampinškega uvoza na cene industrije Unije v prvi vrsti proučuje z ugotavljanjem nelojalnega nižanja prodajnih cen, padca cen in oviranja dviga cen. V ta namen se opravi primerjava dampinških izvoznih cen in prodajnih cen industrije Unije, izvozne cene, ki se uporabijo za izračun škode, pa je včasih treba pretvoriti v drugo valuto, da se dobi primerljiva osnova. Posledično uporaba deviznega tečaja v tem okviru zgolj zagotavlja, da se razlika v ceni ugotovi na primerljivi osnovi. Očitno je torej, da v tem primeru deviznega tečaja ni mogoče šteti kot dejavnika, ki je povzročil škodo industriji Unije, saj je neločljivo povezan s samim uvozom. Ta argument bi bilo treba torej zavrniti.

2.8.6 Sklepi

- (101) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb v zvezi z učinkom stroškov surovin in drugih stroškov, se sklepi iz uvodnih izjav 117 do 120časne uredbe potrdijo.

3. Sklep o vzročni zvezi

- (102) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb v zvezi z vzročno zvezo, se sklepi iz uvodnih izjav 121 do 125časne uredbe potrdijo.

F. INTERES UNIJE

1. Interes industrije Unije

- (103) Ker ni bilo nobenih pripomb v zvezi z interesom industrije Unije, se uvodne izjave 127 do 129časne uredbe potrdijo.

2. Interes uvoznikov/trgovcev

- (104) Ker ni bilo nobenih pripomb v zvezi z interesom nepovezanih uvoznikov in trgovcev, se uvodne izjave 130 do 132časne uredbe potrdijo.

3. Interes uporabnikov

- (105) Po začasnem razkritju je en uporabnik ponovil svojo trditev, opisano v uvodni izjavi 140časne uredbe, v skladu s katero naj bi se potrošnja MNG v Uniji bistveno povečala, zlasti zaradi prepovedi uporabe fosfatov in drugih fosforjevih spojin v EU, ki jih bo domnevno nadomestil MNG za uporabo v neživilskem sektorju. Ta uporabnik je nadalje trdil, da bi bila zmogljivost industrije Unije nezadostna, da bi ustrezno oskrbovala vse večje povpraševanje na trgu Unije. Ta stran je trdila tudi, da bi povečanje potrošnje koristilo industriji Unije, saj bi lahko ta povečala obseg prodaje. Isti uporabnik je ponovil tudi svojo trditev, da ne bi bilo dovolj drugih virov dobave, zlasti ker so bili proizvajalci iz drugih tretjih držav prav tako del iste skupine družb kot industrija Unije in zato ne oskrbujejo trga Unije.

- (106) Kot je navedeno v uvodni izjavi 141 začasne uredbe, je težko predvideti, kako bo novi pravni okvir Unije v zvezi s prepovedjo uporabe fosfatov in fosforjevih spojin vplival na industrijo Unije. Zlasti zadevna stran ni zagotovila nobenih informacij ali dokazov o tem, ali bo to spodbudilo povpraševanje po MNG v Uniji in v kolikšni meri naj bi se to zgodilo.
- (107) Preiskava je pokazala, da industrija Unije razpolaga z rezervnimi zmogljivostmi in bi bila sposobna povečati obseg proizvodnje in vsaj delno oskrbovati povečano povpraševanje na trgu Unije. Skupna zmogljivost Unije je v obravnavanem obdobju presegala skupno potrošnjo v Uniji.
- (108) Kar zadeva druge vire dobave in kot je bilo že omenjeno v uvodni izjavi 147 začasne uredbe, je preiskava pokazala, da se MNG proizvaja v več tretjih državah. V začetku obravnavanega obdobja, tj. v poslovnem letu 2010/2011, je bil tržni delež uvoza iz drugih tretjih držav (npr. Brazilije, Vietnama in Koreje) precejšen in se je zmanjšal šele, ko se je povečal obseg uvoza po nižjih cenah iz Indonezije. Preiskava je pokazala tudi, da je imelo več tretjih držav dobavitelje, ki niso pripadali isti skupini kot industrija Unije. Uvoz iz drugih tretjih držav bi se lahko znova okreplil, če bi se znova vzpostavili enaki konkurenčni pogoji na trgu Unije.
- (109) Zato bi bilo treba tovrstne trditve zavrniti.
- (110) Po dokončnem razkritju je ista zainteresirana stran ponovila svojo trditev, da bi se povpraševanje po MNG znatno povečalo v Uniji, in sicer zaradi prihodnje prepovedi uporabe fosfatov, in da Unija ne bo sposobna oskrbovati tega naraščajočega povpraševanja v Uniji. Vendar zadevna stran ni zagotovila nobenih novih informacij ali konkretnih dokazov, zato je bila njena trditev zavrnjena.
- (111) Ista zainteresirana stran je po dokončnem razkritju trdila tudi, da Komisija ni upoštevala odstotka celotnih stroškov detergentov, ki ga predstavlja MNG. Vendar zadevna stran ni predložila nobenih novih informacij, ki bi nasprotovale ugotovitvam iz uvodnih izjav 138 in 139 začasne uredbe, v skladu s katerimi bi bil morebitni učinek ukrepov na to družbo omejen. Ta argument je bil zato zavrnjen.
- (112) Ista zainteresirana stran je končno trdila, da so bili dodatni stroški za neživilsko industrijo in uporabnike neprehrambenih izdelkov, prezrti. Vendar ni zagotovila nobenih novih informacij ali dokazov, zato je bila njena trditev zavrnjena.
- (113) Drug uporabnik je trdil, da bi bilo treba učinek ukrepov proti Indoneziji in Kitajski na uporabnike oceniti kolektivno.
- (114) Analiza učinka obeh ukrepov na uporabnike je bila zlasti z ozirom na razpoložljivost drugih virov dobave opravljena v uvodni izjavi 147 začasne uredbe. Kot je omenjeno v uvodni izjavi 108, je ta analiza pokazala, da je imelo več tretjih držav možnost izvažati MNG v Unijo. Te tretje države so bile na trgu Unije prisotne, preden je dampinški uvoz iz Indonezije vstopil v Unijo v povečanem obsegu.
- (115) V skladu s trditvami naj uporabniki ne bi zmogli prenesti dodatnih stroškov protidampinške dajatve na končne potrošnike, in sicer zaradi močne konkurenčnosti na trgu Unije za končne živilske proizvode.
- (116) Kot je omenjeno v uvodnih izjavah 135 do 137 začasne uredbe, je – kar zadeva živilski sektor – MNG predstavljal le okoli 5 % skupnih stroškov izdelkov, ki vsebujejo MNG, ki so jih proizvajale sodelujoče družbe. Ugotovljeno je bilo, da so bile te družbe dobičkonosne. Zainteresirana stran ni zagotovila nobenih informacij, ki bi tem ugotovitvam nasprotovale. Zato so bili sklepi iz uvodne izjave 136 začasne uredbe, da bi imeli ukrepi zgolj omejen vpliv na te družbe, potrjeni in trditev v zvezi s tem bi bilo treba zavrniti.

4. Interes dobaviteljev surovin

- (117) Po začasnem razkritju sta dva dobavitelja oporekala sklepu iz uvodne izjave 143 začasne uredbe in trdila, da bi prenehanje obstoja industrije Unije znatno vplivala na njune poslovne dejavnosti. Ta dobavitelja sta trdila, da bi potencialna ustavitev proizvodnje MNG s strani industrije Unije škodila njenemu poslovanju na sploh, saj se tovarne sladkorja ne morejo izogniti proizvodnji določene količine sladkornih sirupov in melas, za katere je glavni kupec industrija Unije. Če sladkorja v teh oblikah ni mogoče prodati, bi to vplivalo na splošno učinkovitost zadevne tovarne.

(118) Vendar pa te trditve niso bile utemeljene in jih zato ni bilo mogoče upoštevati.

5. Drugi argumenti

(119) Po začasnem razkritju je ena zainteresirana stran ponovila svoje pripombe glede domnevnega prevladujočega položaja industrije Unije in trdila, da bi imela industrija Unije z uvedbo ukrepov za MNG primerjalno prednost na trgu Unije. Vendar niso bili v podporo tem trditvam priloženi nobeni novi dokazi. Zato so bili sklepi iz uvodne izjave 145 začasne uredbe potrjeni in trditev v zvezi s tem bi bilo treba zavrtniti.

6. Sklep o interesu Unije

(120) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb v zvezi z interesom Unije, se sklepi iz uvodnih izjav 126 do 148 začasne uredbe potrjujejo.

G. DOKONČNI PROTIDAMPINŠKI UKREPI

1. Stopnja odprave škode (stopnja škode)

(121) Po začasnem razkritju je ena zainteresirana stran oporekala ciljnemu dobičku, ki je bil uporabljen pri določitvi stopnje odprave škode, kot je navedeno v uvodni izjavi 151 začasne uredbe. Ta stran je trdila, da bi bila 3–5-odstotna stopnja dobička pred obdavčitvijo razumna in tržna raven dobička na podlagi neto stopnje dobička pred obdavčitvijo, ki so jo v letu 2013 dosegli proizvajalci MNG v dveh azijskih državah.

(122) Stopnja dobička, ki je bila uporabljena za določitev stopnje odprave škode, je ustrezala stopnji dobička, ki bi jo lahko industrija Unije razumno pričakovala v normalnih konkurenčnih pogojih. Kot je navedeno v uvodni izjavi 151 začasne uredbe, je imel dampinški uvoz iz Indonezije vidne učinke šele v tretjem letu obravnavanega obdobja. Zato se je štelo za razumno, da se stopnja dobička določi glede na prvi dve leti obravnavanega obdobja.

(123) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb v zvezi s stopnjo odprave škode, se sklepi iz uvodnih izjav 150 do 152 začasne uredbe potrjujejo.

2. Dokončni ukrepi

(124) Glede na sklepe v zvezi z dampingom, škodo, vzročnostjo in interesom Unije ter v skladu s členom 9(4) osnovne uredbe bi bilo treba dokončne protidampinške ukrepe za uvoz zadevnega izdelka uvesti na ravni stopnje dampinga v skladu s pravilom nižje dajatve. V tem primeru je bila po začasnem razkritju spremenjena posamezna stopnja dajatve za enega proizvajalca izvoznika, saj so bile nekatere transakcije izključene iz določitve njegove izvozne cene.

(125) Na podlagi navedenega se uvedejo naslednje stopnje dajatev:

Država	Družba	Stopnja dampinga (v %)	Stopnja škode (v %)	Dokončna protidampinška dajatev (v %)
Indonezija	PT. Cheil Jedang Indonesia	7,2	[24,9–40,2]	7,2
Indonezija	PT. Miwon Indonesia	13,3	[27,9–43,6]	13,3
Indonezija	Vse druge družbe	28,4	[31,4–47,0]	28,4

(126) Stopnje protidampinških dajatev za posamezne družbe, navedene v tej uredbi, so bile določene na podlagi ugotovitev te preiskave. Zato izražajo stanje, v katerem so bile te družbe med to preiskavo. Te stopnje dajatev veljajo izključno za uvoz zadevnega izdelka, ki ima poreklo v zadevni državi in so ga proizvedli poimensko navedeni pravni subjekti. Za uvoženi zadevni izdelek, ki ga proizvaja katera koli druga družba, katere ime in naslov nista posebej navedena v izvedbenem delu te uredbe, vključno s subjekti, povezanimi s tistimi, ki so izrecno navedeni, bi morala veljati stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“. Za njih se ne sme uporabljati nobena od posameznih stopenj protidampinških dajatev.

- (127) Družba lahko zaprosi za uporabo teh posameznih stopenj protidampinskih dajatev, če naknadno spremeni ime svojega subjekta. Prošnja mora biti naslovljena na Komisijo ⁽¹⁾. Vsebovati mora vse relevantne informacije, na podlagi katerih je mogoče dokazati, da sprememba ne vpliva na pravico družbe do uživanja koristi stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja. Če sprememba imena družbe ne vpliva na njeno pravico do uživanja koristi stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja, se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi obvestilo o spremembi imena.
- (128) Za zmanjšanje tveganja izogibanja ukrepom zaradi velikih razlik v stopnjah dajatev so potrebni posebni ukrepi, da se zagotovi uporaba posameznih protidampinskih dajatev. Družbe, za katere veljajo posamezne protidampinske dajatve, morajo carinskim organom držav članic predložiti veljaven trgovinski račun. Ta račun mora biti v skladu z zahtevami iz Priloge. Za uvoz, za katerega navedeni račun ni bil predložen, se bo uporabila protidampinska dajatev, ki se uporablja za „vse druge družbe“.
- (129) Da se zagotovi ustrezno izvrševanje protidampinskih dajatev, je treba protidampinsko dajatev za vse druge družbe uporabljati ne le za nesodelujoče proizvajalce izvoznike v tej preiskavi, temveč tudi za proizvajalce, ki v obdobju preiskave niso izvažali v Unijo.

3. Dokončno pobiranje začasnih dajatev

- (130) Ob upoštevanju ugotovljenih stopenj dumpinga in ravni škode, povzročene industriji Unije, bi bilo treba dokončno pobrati zneske, zavarovane z začasno protidampinsko dajatvijo, ki je bila uvedena z začasno uredbo.
- (131) Odbor, ustanovljen v skladu s členom 15(1) osnovne uredbe, ni predložil mnenja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

- Uvede se dokončna protidampinska dajatev na uvoz mononatrijevega glutamata, ki se trenutno uvršča pod oznako KN ex 2922 42 00 (oznaka TARIC 2922 42 00 10), s poreklom iz Indonezije.
- Stopnje dokončne protidampinske dajatve, ki se uporabljajo za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za izdelek iz odstavka 1, ki ga proizvajajo družbe, navedene v preglednici, so:

Družba	Dokončna protidampinska dajatev (v %)	Dodatna oznaka TARIC
PT. Cheil Jedang Indonesia	7,2	B961
PT. Miwon Indonesia	13,3	B962
Vse druge družbe	28,4	B999

- Posamezne stopnje protidampinske dajatve, ki so določene za družbe iz odstavka 2, se lahko uporabljajo, če se carinskim organom držav članic predloži veljaven trgovinski račun, skladen z zahtevami iz Priloge. Če družbe takega računa ne predložijo, se uporablja dajatev, ki velja za „vse druge družbe“.
- Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavne določbe o carinskih dajatvah.

Člen 2

Zneski, zavarovani z začasnimi protidampinskimi dajatvami v skladu z Izvedbeno uredbo (EU) št. 904/2014, se dokončno poberejo.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 21. januarja 2015

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

Izjava, ki jo podpiše uradnik subjekta, ki je izdal trgovinski račun, mora biti na veljavnem trgovinskem računu iz člena 1(3) v naslednji obliki:

- ime in položaj uradnika subjekta, ki je izdal trgovinski račun,
- naslednja izjava:

„Podpisani potrjujem, da je (količina) mononatrijevega glutamata, prodanega za izvoz v Evropsko unijo, ki ga zajema ta trgovinski račun, proizvedla družba (ime in naslov družbe) (dodatna oznaka TARIC) v Indoneziji. Izjavljam, da so informacije, navedene na tem računu, popolne in resnične.“

Datum in podpis
